

கவிநாயக
இடிகள்

பூதங்கள்

தமிழர் பண்பாடும்
அதன் சிறப்பு இயல்புகளும்

Fr. Xavier S. Thanl Nayagam
வண. பிதா தனிநாயகம் அடிகள்

CHELVANAYAKAM MEMORIAL LECTURES
செல்வநாயகம் நினைவு சொற்பொழிவுகள்

1980

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யுமாறு.

PUBLISHED : 01 MAY 1988 TOOTING LONDON SW17.
லண்டனில் தூதர் பள்ளி - தூதர் நூலகம் - உலகத் தமிழர்
ஆய்வு மையம் தொடக்ககாலத்தில் 01 மே 88 அன்று
திரு. க. நவசோதி அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது

தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பியல்புகளும்

இவ்வாண்டின் மூதறிஞர் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை என்னை நிகழ்த்துமாறு அழைத்தமைக்குச் செல்வநாயகம் நினைவுக் குழுவினர்க்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். அடியேன் ஓய்வுபெற்றிருப்பதாலும், என் கண்பார்வை குன்றியிருப்பதாலும், நூற்கூடம் என்னிடம் இப்பொழுது சிறிதாயிருப்பதாலும், ஆராய்ச்சி விரிவுரைகள் நிகழ்த்த வாய்ப்புகள் குறைந்திருப்பதாலும், இப்பெருந்தகையின் நினைவிற்கு அடியேனும் அஞ்சலி செலுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பினால் இச்சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்த உடன்பட்டேன்.

முப்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழினத்தின் ஈடேற்றத்துக்காக ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கி அவ்வியக்கத்தின் பயனாக இந்நாட்டிலுள்ள தமிழரின் மொழி, பண்பாடு, அரசியல் உரிமைகள் காப்பாற்றப்படல் வேண்டுமென உழைத்த பெருமகனாரின் நினைவாகத் தமிழ்த்துறைகளைப்பற்றிய இரு சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்த எண்ணியுள்ளேன். அன்றார் தொடக்கிவைத்த இயக்கம் இன்னும் வலுப்பெற்று இந்நாட்டில் நாம் முழு உரிமைகளுடன் வாழ வழிவகுக்க வேண்டுமென்று இறைவன் திருவருளை இறைஞ்சி நிற்கின்றேன்.

இன்றைய கூட்டத்திற்கு என் நண்பர் துணைவேந்தர் வித்தியானந்தன் தலைமைதாங்குவது பற்றியும் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன். அவர்கள் இந்நாட்டில் தமிழர் பண்பாட்டின் சில துறைகள் வளர்ச்சிபெற வேண்டுமென அரும்பணியாற்றியுள்ளார். மேலும் அவரியற்றிய "தமிழர் சால்பு" எனும் நூல், தமிழர் பண்பாட்டுத் துறையில் எழுதப்பெற்ற சிறந்த முதல் நூல்களில் ஒன்று. இன்னும் இவ்விரிவுரையின் இறுதியில் தமிழ்த்தலைவர் உயர் திருவாளர் அமிர்தலிங்கம் நன்றியுரை வழங்கப்போவதாக அறிகின்றேன். மூதறிஞரின் இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துபவர் அவர். அவர்தலைமையில் நம்மியக்கங்கள் அனைத்தும் வெற்றிபெறல் வேண்டுமென்றும் வாழ்த்துகின்றேன்.

பண்பாடு என்பது யாது?

மக்களியல் வல்லுநர் (Anthropologists) பண்பாடு எனும் சொல்லைக் கையாளும் பொருள்களைப்பற்றி நாம் குறிக்கவேண்டிய தில்லை. அவர்களின் கருத்தின்படி பழைய மக்களின் வாழ்க்கையை விளக்கும் எல்லாத் துறைகளும் பண்பாடு என்னும் சொல்லில் அடங்கும். சென்ற நூற்றாண்டில் மத்திய ஆர்னல்ட் (Mathew arnold) எனும் நூலாசிரியர் தாம் எழுதிய ஒரு நூலில் இக்காலத்திற்கு ஏற்ற

வாறு பண்பாட்டுத் துறையை விளக்கினார். இந்த நூற்றாண்டு 4-
எஸ். எலியட் (T. S. Eliot) எனும் ஆங்கிலப் புலவர் "பண்பாட்-
டின் வரையறைபற்றிய குறிப்புகள்" எனும் நூலில் பண்பாட்டை
இன்னும் விரிவாக விளக்கினார். பண்பாடு என்பது இனிமையும், ஒளி
யும் என்றும், சிந்தனையின் தொழில் என்றும், அழகிலும் மனித
உணர்ச்சியிலும் ஈடுபாடு என்றும் கூறியுள்ளார். நம்மிலக்கியத்தில்
பண்பாடு என்னும் சொல் இந்நூற்றாண்டில்தான் ஆங்கிலமறிந்த தமிழ்
முறிஞரால் உண்டாக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இன்று நாம்
பண்பாடு எனும் சொல்வால் குறிப்பிடும் துறைகளை நம் முன்னோர்
பண்பு, பண்புடைமை, சால்பு, சான்றன்மை முதலிய சொற்களால்
குறித்துள்ளனர். இச்சொற்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் வேறு சில
பண்பாட்டுடன் தொடர்புள்ள பொருள்களைக் குறித்தாலும் பல
இடங்களில் பண்பாட்டையே கருதுகிறது. கவித்தொகையில் "பண்-
பெண்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுவது" என்றும் வள்ளுவத்தில் "பண்-
புடையார் பட்டுண்டு உலகம்" என்றும் வருவதைக் காண்க. பண்-
பாடு உடையவரைச் சான்றோரென்றும், ஒழுக்கமுடையோரென்றும்.
ஒளியோரென்றும், மாசற்ற காட்சியுடையோரென்றும் அழைத்தனர்.
ஆங்கிலத்தில் (Culture) எனப்படும் சொல்விற்குத் தமிழில் பண்-
பாடு என்று குறிப்பிடுகின்றோம். ஆங்கிலச் சொல் எவ்வாறு இலத்தீன்
சொல்லாகிய (Cultura Agri) நிலத்தைப் பண்படுத்துவதிலிருந்-
ந்து பிறந்ததோ அதுபோல தமிழ்ச் சொல்லாகிய பண்பும் நிலத்தைப்
பண்படுத்துவதிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும். உழவுத்தொழில்
எவ்வாறு நிலத்தைப் பண்படுத்துகிறதோ அவ்வாறே மனத்தையும்
மக்களையும் பண்படுத்துவது பண்பு. இச்சொல்லைத்தான் பண்பாடு
என்னும் பொருளில் பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களில் நூலாசிரியர்
பயன்படுத்தியுள்ளார்.

பண்பாடு என்றால் ஓர் இனத்தாரின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள்,
நோக்கங்கள், இலட்சியங்கள், வாழ்க்கைமுறைகள், பழக்கவழக்கங்கள்
சமூகச் சட்டங்கள், சமயங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், களவொழுக்-
கம், கற்பொழுக்கம், அகத்திணை புறத்திணை மரபுகள், இலக்கிய மரபு-
கள், அரசியலமைப்புகள், ஆடைஅணிகலங்கள், திருவிழாக்கள், உணவு-
பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுகள். இவற்றையெல்லாம் குறிக்கும். ஓர்
இனத்தாரின் பண்பாட்டை நாம் அறிந்து கொள்வதற்கு உயர்ந்த
இலக்கியம் பயன்படுவதுபோல நாடோடி இலக்கியமும் பயன்படுகின்-
றது. அதனை நாட்டுப் பாடல்களிலும், நாடோடி இலக்கியங்களிலும்
பழமொழிகள், முதுமொழிகளிலும், இசையிலும், நாடகத்திலும்,
நாட்டியத்திலும், செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் அமைப்பிலும், வளர்ச்சி-
யிலும் காணலாம். மேலும் ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக்கலை முதலிய
கலைகளிலும் ஓரினத்தாரின் பண்பாடு தோன்றும்.

தமிழர் பண்பாட்டை ஈராயிரத்தி ஐந்நூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்
மக்கள் வளர்த்துவந்த இலக்கியங்களும், கவின்கலைகளும் எடுத்துக்
காட்டுகின்றன. ஆயினும் ஒரு சில நூல்களைமட்டும் தமிழர் பண்-

பாட்டின் களஞ்சியங்களாகக் குறிப்பிட வேண்டுமாயின் ஐந்து நூல் களைக் குறிப்பிடுவேன். அவை தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், குறுந்தொகை, புறநானூறு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் என்பன. தமிழர் பண்பாடு கால அடைவில் சிறிது மாறி வந்துள்ளது. ஆனால் அதனுடைய அடிப்படைக் கொள்கைகள் இத்துணை நூற்றாண்டுகளாக மாற்றங்கள் அடையவில்லை. ஆரியர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த காலத்தில், சிறப்பாக அவர்களுடைய சமய-சமூகக் கொள்கைகள், தமிழ் நாட்டிலும் பரவின. சமணர், புத்தர், ஐரோப்பியர் தமிழ்நாட்டுடன் கொண்ட தொடர்பாலும் ஒரு சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆயினும் பிறநாட்டுச் சமயங்களும் மக்களும் தமிழ்நாட்டில் புகுந்த காலத்தில் தமிழ்மரபைக் காத்துவரப் பயின்றனர். தமிழ்க் காப்பிய மாகிய சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றிய இளங்கோ அடிகள் சமணர், தமிழொழுக்கத்தின் களஞ்சியமாகிய வள்ளுவத்தை இயற்றியவர் சமணர் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். தொல்காப்பியரும் சமணரென்பது பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையின் கருத்து. ஆனால் அக்கருத்துக்கு அவர் போதிய சான்றுகள் தரவில்லை. இந்நூலாசிரியரும் வீர மாமுனிவர் போன்ற மேனாட்டாரும் தமிழ் மரபையே தழுவி வாழவும் பாடவும் முயன்றனர்.

நம் பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டே எக்காலத்திலும் புலவர்கள் பாடியிருக்கின்றனர். பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்த எழுத்தாளர் பலர் ஆங்கிலத்தை நன்கு அறிந்திருந்தாலும், மேல்நாட்டு இலக்கியங்களையும், வரலாற்றையும் நன்கு பயின்றிருந்தாலும் அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டை இழக்கவில்லை. மாற்றவில்லை. மயிலாடுதுறை வேதநாயகம்பிள்ளை, சுந்தரம்பிள்ளை வி. ஜி. சூரியநாராயணசாஸ்திரி என்னும் பரிதிமால் கலைஞன், பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை, திருவி. கல்யாணசுந்தர முதலியார், பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை பேராசிரியர் மு. வரதராசன் போன்றவர்கள் தம் ஆங்கிலப்பயிற்சியால் தமிழர் பண்பாட்டை விளக்கியொழிய அதனை மாற்றவில்லை.

நாகரிகம் என்னும் சொல்லும் பண்பாடு எனும் பொருளில் இக்காலத்தில் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. திருக்குறளிலும், நற்றிணையிலும் முதல் முதல் தோன்றுமிச் சொல் நகரவாழ்க்கையின் அமைப்பையும் பயனையும் குறிக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் Civilization என்று கூறப்படும் பொருளைத்தான் நாகரிகமும் குறிக்கின்றது. (City, Citizen, Civilization என்ற சொற்கள் இலத்தீன் மொழியின் Civitas, Civis, Civilis atio எனும் சொற்களிலிருந்து தோன்றியவை. அதேபோல இந்த இலத்தீன் சொற்கள் எக்காலத்தில் தோன்றினவோ அக்காலத்திலேயே நகர், நகரநம்பியர், நாகரிகம், என்ற சொற்களும் தோன்றின. சங்க இலக்கியத்தில் நகர், நகரைக் குறிப்பதுடன் ஒரு பெரும் இல்லத்தையும் குறிக்கும். நகரில் சீரடைந்த மக்களை நகரநம்பியர் குறிக்கும். சிலப்பதிகாரரத்திலும், மணிமேகலையிலும் நகரநம்பியர் வருவதைக் காண்க. நகர் என்ற

சொல் திராவிடச் சொல்தான். வடமொழிச் சொல் அன்று. ஆரியர் வட இந்தியாவைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் திராவிட மக்கள் பெரும் நகர்களில் வாழ்வதைக் கண்டு வியப்பு அடைந்தனர். திராவிட மக்களிடமிருந்தே நகர்களை அமைக்கவும் ஆரியர் கற்றுக் கொண்டனர்.

இந்நூற்றாண்டில் நாகரிகம் என்னும் சொல்லையும் பண்பாடு என்ற பொருளில் கையாளுவது மரபாயிற்று. ஆனால் நாகரிகம் நகர வாழ்வையும், நகர வாழ்க்கையால் பெறப்படும் நலன்களையும் குறிப்பதுடன் அறிவியல் துறையால், பொருளியல் துறையால் மக்கள் அடைந்து வரும் மாற்றங்களையும், முன்னேற்றங்களையும் குறிக்கத்தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். சில வேளைகளில் பண்பாடு எது, நாகரிகம் எது என்று பிரித்துக் கூறுவது எளிதாக இராது. ரேணர் (Turner) என்பவர் (The Great culture traditions) என்ற நூலில் உலகின் பெரிய நாகரிகங்களையும், பண்பாடுகளையும் விளக்கியுள்ளார். ஆர்னல்ட் ரொயின்பி (Arnald Toynbee) என்பவர் (The Great civilizations) எனும் நூலில் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் சேர்த்து விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறு தமிழர் பண்பாடும் நாகரிகமும் என்று கூறுவதும் இயல்பாயிற்று. பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டங்களில் இந்துநாகரிகம் (Hindu Civilization) கிறிஸ்தவ நாகரிகம் என்று கூறும்பொழுது பெரும்பாலும் பண்பாட்டையே கருதுகின்றனர். ஆதலால்தான் பல்கலைக்கழகங்கள் சிலவற்றில் (Culture and Civilization) என்று இணைத்து பாடத்திட்டத்தின் தலைப்பை வெளியிடுகின்றனர். ஆனால் இயன்றமட்டும் இவ்விருதுறைகளையும் பிரித்து நோக்குவது பண்பாட்டினை ஆழ்ந்து ஆராய்வதற்கு வழி வகுக்கும்.

தமிழர் பண்பாட்டின் கோட்பாடுகள் சில

தமிழர் பண்பாட்டின் குறிக்கோள்கள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகின்றேன். அவற்றை நம்மிலக்கியங்கள் பலவற்றில் தெளிவாகக் காணலாம். பரந்த உலக மனப்பான்மை ஒரு கொள்கை ஆதலால்தான் புறநானூற்றில் "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்றும் வள்ளுவத்தில் "யாதானும் நாடாமால் ஊராமால்" என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளன. விருந்தோம்பல் ஒரு சிறந்த கொள்கை. பிறரன்பு, ஈகை, தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் எனும் கோட்பாடு, என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே, அகத்திணை புறத்திணை மரபு, மானமென்றால் உயிரையும் கொடுத்துக் காப்பாற்றும் வேட்கை, மனத்தூய்மை, விடாது முயலல் எனும் கொள்கை, யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற நிகரற்ற மனநிலை, உள்ளூறவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்னும் உயர்ந்த இலட்சியம் என்பன தமிழர் பண்பாட்டின் அரிய சில கோட்பாடுகளென்றே கூறலாம்.

இவ்விலட்சியங்களைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பன்முறை தேற்றம் கொடுத்து வற்புறுத்துவதைக் காண்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாகப் புறநானூற்றில் வரும் “உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்” என்ற செய்யுளும் “இம்மைக்காவது மறுமைக்காமென” என்ற செய்யுளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நம்மிலக்கியங்களை நன்கு ஆராய்ந்தால் அவை பண்பாட்டுத்துறைகளை நன்கு பயன்படுத்துவதைக் காண்கின்றோம். தொல்காப்பியர் கருப்பொருளில் பண்பாட்டுத் துறைகள் சிலவற்றைக் கூறுகின்றார். அவற்றுள் வழிபாடும், இசையும், இசைக் கருவிகளும் சில. அகத்திணையியலில் 20ஆம் குத்திரத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

தெய்வம் உணவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிவ

இவ்வாறே பண்பாட்டின் கொள்கைகளும், இலட்சியங்களும் எல்லாக் காலத்து இலக்கியங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

தமிழர் பண்பாடு கால அடைவில் மாற்றங்கள் அடைந்துள்ளதா எனும் வினாவிற்கு மாற்றம் அத்துணை அடைந்ததில்லை, ஆனால் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது என்றே கூறுதல் வேண்டும். வட ஆரியர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த காலத்திலும், சமணர் ஐரோப்பியர் ஆகிய பிற நாட்டார் செல்வாக்கடைந்த காலத்திலும் தமிழர் பண்பாடு அடிப்படைக் கொள்கைகளில் அவ்வளவு மாற்றம் அடையவில்லை. பிற சமயங்களைப் போதித்த பார்ப்பனரும், சமணரும், புத்தரும், ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவரும், மகமதியரும் தமிழர் பண்பாட்டைத் தழுவ முயன்றனர். இந்து சமயத்தின் வழிபாட்டு முறையும், இலக்கியங்களும் தென்னாட்டுத் தத்துவங்களால் வளம்பெற்றன. வடமொழியிலுள்ள சமய இலக்கியங்கள் பல சங்கரர், இராமானுஜர், மாதவர் போன்ற தென்னாட்டவரின் மூலமாகத் தென்னாட்டுத் தத்துவங்கள் வடமொழியில் இடம்பெற்றன. சுந்திசுமார் சட்டர்ஜி, இந்திய பண்பாட்டின் எழுபத்தைந்து விழுக்காடு - திராவிட பண்பாடு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சமணரீயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தையும், புத்தரீயற்றிய மணிமேகலையையும், வீரமாமுனிவரீயற்றிய தேம்பாவணியையும், உமாறுப் புலவர் இயற்றிய சீராப்புராணத்தையும் ஆராயுங்காலை இவர்கள் தம் சமயங்களின் கோட்பாடுகளைக் கூறினாலும் தமிழர் பண்பாட்டை எங்ஙனம் விளக்கியுளாரென்பதும் புலனாகின்றது.

இவை நிற்க, தமிழர் பண்பாட்டின் சிறப்பு இயல்புகள் சிலவற்றை ஒரு சிறிது ஆராய்வோம்.

உலக மனப்பான்மை

பண்டைக்காலம் தொடங்கி தமிழ்மக்கள் மேற்றிசை நாடுகளோடும், கீழ்த்திசை நாடுகளோடும் இந்தியாவின் வடபாகத்தோடும் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் பட்டையும், மிளகையும், முத்தையும், இன்னும் பல பொருள்களையும் உலகம் விரும்பியுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அமைப்பு, அதனை பண்டமாற்றத்திற்கு ஏற்ற இடமாக அமைத்துள்ளது. கீழ்த்திசை நாடுகட்குச் செல்லவேண்டிய மேற்றிசைப் பண்டம், தமிழ்நாட்டில் இறக்கப்பெற்று வேறு மரக்கலங்களில் கீழ்த்திசை நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டது. இவ்வாறே கீழ்த்திசைப்பண்டமும் தமிழ்நாட்டில் வைத்து மரக்கலங்களில் மேற்றிசை நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டது. மேற்றிசை நாடுகளே சங்க இலக்கியத்தைப் போல் இவ்வணிகத்துக்குச் சான்று தருகின்றன. எனவே இத்தாலிய நாட்டில் வாழ்ந்த ஸ்டொயிக் (Stoic) வாதிகள் உரோமப் பேரரசு காலத்தில் எவ்வாறு ஓர் உலகமனப்பான்மையை வளர்த்தார்களோ அவ்வாறே சங்ககாலத்திற்கு முற்பட்ட காலம் தொடங்கி ஓர் உலக மனப்பான்மை தமிழ் நாட்டில் பரவியுள்ளது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்றும் “யாதானும் நாடாமால் ஊராமால்” என்றும் கூறுவதற்கு இம்மனப்பான்மை ஊக்கமளித்தது.

மேலும் சமணம், புத்தம் போன்ற சமயங்களும் தமிழ்நாட்டில் வரவேற்கப்பட்டதால் இம்மனப்பான்மை விரிவாகியது. பார்ப்பனர், மொழிபெயர்த்தேயத்தார், யவனர், புலம்பெயர் மாக்கள் தமிழ் மக்களோடு இனிதாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். இம்மனப்பான்மை ஒரு சில காலங்களில் சமயக்காழ்ப்பால் மாசு அடைந்ததாயினும், அது எக்காலத்திலும் தமிழ் மக்களிடம் வளர்ந்தே வந்துள்ளது. பிறமக்களின் நலத்தைக் கருதும் பண்பு, தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளின் என்மை தன்மை இச்சிறப்பை மேலும் வளர்த்தது. இம்மனப்பான்மை வடஆரியர், கிரேக்கர், போன்றோருடைய பண்டைக் கொள்கைகளுடன் முரண்பட்டேயிருந்தது. பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டல் போன்றோர் கிரேக்கர் மட்டுமே உயர்ந்தவர்கள் என்றும், பிற மக்களை நாகரிகம் அற்றவர்கள் என்றும் கூழிவந்தனர். வட ஆரியர் இமயமலைக்கும் வந்தியமலைக்கும் இடையேயுள்ள நிலம்நான் பண்ணிய பூமி என்று கருதினர்.

கண்ணோட்டம்

உலக மனப்பான்மையில் இருந்து தோன்றிய வேறொரு இயல்பினை கண்ணோட்டம் என்று (Tolerance, Ecumenism) அழைக்கலாம். தமிழ் நாட்டிற்கு அப்பாலிருந்து வந்த சமயங்களெல்லாம், தத்துவங்களெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் தடையின்றிப் போதிக்கப்பட்டன. பெரும் விழாக்களில் தத்துவ வாதிகள், சமயவாதிகள் தத்தம் கொடி

களைப் பறக்கவிட்டுத் தம் கருத்துகளைப்பற்றி உரை நிகழ்த்தினர். திருவள்ளூர் தம் கருத்துக்களைப் பல மூல நூல்களிலிருந்து எடுத்திருக்க வேண்டும். சங்க நூல்கள் பல்வேறு கருத்துகளுடைய புலவர்களின் இலக்கியப் படைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. சமணராகிய இளங்கோ அடிகள் தமிழர் தழுவிய பல பழக்கவழக்கங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் விரித்துக் கூறியுள்ளார்.

சமணரும், புத்தரும் இசைக்கலை, நடனக்கலை போன்ற கலைகளை வெறுத்தாராயினும் இளங்கோ அடிகள், திருத்தக்கதேவர் போன்றோர் தமிழ்க்கலைகளை நன்கு விரித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். திருவள்ளூர் சமணராக இருந்திருப்பார் என்ற கூற்றுக்கு அவருடைய காமத்துப்பாலும் இல்லறத்தைப் போற்றும் முறையும் முரண்பாடாக இருக்கின்றன. நச்சினார்க்கினியர் சேவகசிந்தாமணிக்கு உரையெழுதியது போல சமணர் எனக் கருதப்படும் இளம்பூரணர், அகத்தியையியலுக்கு உரையெழுதியுள்ளார்.

இடைக்காலத்தில் வைணவர், சைவர் ஆகிய பார்ப்பன உரையாசிரியர் சமணநூல்களை எத்துணை ஆர்வத்துடன் அவை இலக்கிய நூல்களெனக் கருதி, அவற்றின் மூலங்கட்கு நுட்பமான உரைகளை எழுதியிருக்கின்றனர். பிற்காலத்தில் சமயசமரச கீர்த்தனைகள் என்றும், சமரசக் கொள்கைகள் என்றும் எங்கு உண்மையும் அழகும் உள்ளதோ அங்கிருந்து கருத்துக்களை நூலாசிரியர் எடுத்துத் தந்திருக்கின்றனர். பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளை திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தைப் பற்றியும், தேம்பாவணியைப் பற்றியும், சீரூப்புராணத்தைப் பற்றியும் தந்த கருத்துக்களைப் போலவேறு எவரும் எழுதியதாக நான் அறியேன். திரு. வி. கல்யாணசுந்தரமுதலியார், கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல், புத்தரின் அருள்வேட்டல் போன்ற இலக்கியங்களைப் பாடி இன்புற்று வாழ்ந்தார். கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை இயேசுவைப்பற்றிப், புத்தரைப்பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

பிற நாடுகளிலிருந்து வந்த சமயக் குரவர் தமிழர் பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து, இக்கண்ணோட்டத்துடன் தமிழர் மரபின்படியே இலக்கியங்களையும், இலக்கணங்களையும் யாத்தார்கள். வீரமாமுனிவர், கால்டுவெல்லியர், போப்பையர் போன்றவர்கள் இம்மனநிலையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்கள்.

பக்தி

தமிழ் பக்தியின் மொழி என்று நான் அடிக்கடி கூறிவருகின்றேன். ஏனெனில் தமிழிலுள்ள பக்தி இலக்கியங்களைப்போல அழகிலும், ஆழத்திலும், பரப்பிலும் இத்துணை இலக்கியம் வேறெந்த மொழியிலும் இருப்பதாக நான் அறியேன். பரிபாடல் முதலாக, இராமலிங்க சுவாமிகளும் விபுலானந்த அடிகளும் ஈடுக, பக்திப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். பரிபாடலின்,

யாமிரப்பவை பொருளும் பொன்னும் போகமுமல்ல, நிற்பால் அன்பும் அருளும் அறனும் மூன்றும்.

விபுலானந்தருடைய,

வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ

வள்ளலடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ

வெள்ளைநிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல

உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது

அப்பர் சுவாமிகளின்,

மாசில் வீணையும் எனும் பாக்களைப்பாடி இன்புறாத தமிழ் மக்கள் இல்லை.

இந்தப் பக்தி இலக்கியம் உண்டாகுவதற்கு நம் அகத்திணை இலக்கியம் ஒருவாறு துணையாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். இன்று தமிழ் மொழியை ஆராயும்பொழுது பக்தியை உணர்த்தும் சொற்கள் பல அமைவதைக் காண்கின்றோம். ஆதலால் சமயப் பொருளற்ற பிற நூல்களிலும் இந்தமொழி ஒலிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாகப் பாரதி தாசன் பாடிய தமிழ் மொழி பற்றிய பாடல்கள் பக்திச் சொற்களை மிகுதியாகக் கொண்டவை. நாயன்மார், ஆள்வார், சேக்கிழார், கம்பர் போன்றவர்களுடைய பக்திப்பண்பு உலகிலேயே நிகரற்றது.

இப்பக்திப் பண்பினை ஏனைய தமிழ்க் கலைகளிலும் காணலாம். தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோவில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம், இசைக்கலை, பரதநாட்டியம் போன்றவை பக்தியால் இயற்றப்பெற்றவை, அல்லது பக்தியால் வளர்ச்சியுற்றவை. இப்பக்தி பிறநாடுகட்கும் பரவியது. இந்தோனீசியாவிலிருக்கும் பிறம்பாணன்பானுத்தரான் கோயில்கள், கம்புச்சியாவிலிருக்கும் சில அரண்மனைகள், சிற்பங்கள், தாய்லாந்தில் கொண்டாடப்படும் திருவெம்பாவைத்திருநாள் இத்தமிழ்ப் பக்தியின் பயனென்றே கூறவேண்டும். உலகம் போற்றும் ஆடவல்லாரின் வடிவம் இப்பக்தியின் பயனென்பதை யார் மறுப்பார்? தமிழர் பண்பாடு பிறநாடுகட்குப் பரவுவதற்குப், பல்லவச் சோழர் படைவீரம் மட்டுமல்ல இப்பக்தியும் காரணமாக அமைந்தது.

ஒழுக்கம்

தமிழர் பண்பாட்டில் பக்தி எங்ஙனம் சிறந்து விளங்கியதோ நீதியும் அவ்வாறு சிறந்து விளங்கியுள்ளது. பாரதியாரின் 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் பெற்ற தமிழ்நாடு' என்னும் கூற்றைச் சிந்திக்கும்பொழுதெல்லாம் அதன் உண்மையை உணர முடிகின்றது. உலகநீதி இலக்கியங்களைச் சிறப்பாக ஆராய்ந்து அரும் பெரும் நூல்களை இயற்றிய அல்பேட் சுவைட்சர் என்னும் மகாத்மா திருக்குறளைப்பற்றி எழுதும்பொழுது "திருக்குறளைப்போல் உயர்ந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு நூலை இவ்வுலகில் காண்பது அரிது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருக்குறளை அவர் ஜேர்மன் மொழிபெயர்ப்பில் படித்தார். தமிழ் மொழியில் அதனைப் படித்திருந்தால் இன்னும் பன்மடங்கு அதிகமாக அதன் பெருமையை உணர்ந்திருப்பார். திருக்குறளுக்குப்பின் தோன்றிய ஏனைய நூல்களைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவேண்டியதில்லை. தமிழை முதற்கற்ற மேட்டார் அனைவரும் நம் நீதி நூல்களையே முதலில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கை ஞானத்தைப் போற்றினார்கள். ஒழுக்கமென்பது தமிழர் பண்பாட்டின் ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்து, இன்றும் தமிழர் வாழ்க்கைக்குப் பெரும் அழகையும் மனநிறைவையும் நல்குகின்றது. தமிழ்மக்கள் இத்துணை நூற்றாண்டுகளாகத் தனிநாடுகளில் வாழ்ந்து செழித்தோங்குவதற்கும், அரசியல் வாழ்க்கைக்கும், இவ்வொழுக்கமே துணையாக அமைந்தது. எனவேதான் போப்பையர் இத்துணை நீதிநூல்களை இயற்றிய மக்களுக்குக் கடவுளின் சிறப்பான அருள் இருத்தல் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மக்கள் நலக் கொள்கை

இம்மக்கள் நலக் கொள்கையை ஆங்கிலத்தில் (Humanism) என்று அழைப்பர். (Terence) ரெறன்ஸ் என்னும் இலத்தீன் புலவர், "நான் மனிதன். மனிதனுக்கு இயல்பான எதனையும் நான் வெறுப்பதில்லை", எனக்கூறிய கூற்றை மேல்நாட்டார் இம்மக்கள் நலப்பண்பின் குறிக்கோளாகப் போற்றுவர். இப்பண்பு நம் பண்பாட்டில் ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்துள்ளது. மனிதனை என்றும் பேணவேண்டுமென்றும், ஒரு செயலால் வரும் பிற நலன்களைக் கருதாமல் நன்மையை, நன்மைக்காகவே செய்யவேண்டுமென்றும் உணர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர்,

'இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும்
அறவிலை வணிகரையலன்' (புறம் 134) என்றும்,

'மேலுலகம் இன்றெனினும் ஈதலே நன்று' என்றும் வற்புறுத்தியுள்ளனர் நம் புலவர்.

பண்டைக்கால இலக்கியங்களில் இவ்வுலக வாழ்க்கையும், மக்களோடு இன்புற்று ஒழுகுவதும், இல்லறத்தின் இனிய நலன்களைக் காண்பதும், வாழ்க்கையின் நோக்கங்களாகக் கருதப்பட்டன. புறநானூற்றில்

அமிழ்தம் இவைவதாய்நும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே.....

புகழெனின் உய்ருங் கொடுக்குவர்; பழியெனின்
உலகுடன் பெறுறுங் கொள்ளலர்.....

அன்னை மாட்சிய னையராசித்

தமக்கென முயலா நோன்றாட்

பிறர்க்கென முயலும் உண்மையானே (புறம் 182)

என்ற செய்யுளில் தமிழர் பண்பாட்டின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் காணலாம். சங்க இலக்கியத்துக்கும், வடமொழியில் இயற்றப்பெற்ற பழைய இலக்கியங்கட்கும் உள்ள பெரும் வேற்றுமை இம் மனித நலக் கொள்கையே. ஆதலால்தான் மேல்நாட்டு அறிஞர் தமிழ் இலக்கியத்தின் “Life Affirmation” வாழ்க்கை வலியுறுத்தல் எனும் பண்பைப் போற்றுகின்றனர்.

மக்கள் நல பண்பில் சிரிப்பென்பது மக்களின் சிறந்த ஓர் இயல்பு ஆதலால்தான் புலவர்கள் நட்பைப் பற்றியும், சிரிப்பைப் பற்றியும் எப்பொழுதும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர். இந்நூற்றாண்டின் ஆங்கிலப் புலவர் ஒருவர் பாடுகின்றார்

“ From quiet homes and first beginning
Out to the undiscovered ends
There's nothing worth the wear of winning
But laughter and the love of friends ”

திருவள்ளுவர் சிரிப்பைப்பற்றிக் கூறும் இடங்கள் நமக்கு வியப்பைத் தருகின்றன.

“ நகல்வல்லார் அல்லார்க்கு மாயிரு நூலம்
பகலும் பாற் பட்டன்று இருள் ” (திரு. 999)

சராயிரம் ஆண்டுக்கு முன் எந்நாட்டுப் புலவரும் இவ்வாறு கூறியிருப்பரோ என்பது ஐயம்தான்.

பிறர் அன்பு

மனிதநலப் பண்பிலிருந்து பிறக்கும் ஓர் இயல்பு பிறரன்பு. தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் என்னும் இலட்சியம் எக்காலத்திலும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதுவே சான்றோருடைய பெரும் இயல்பு. என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே எனப் பிற்காலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலகம் உறுதியாக நிலைத்திருப்பதற்கு இத்தகைய கொள்கையுடைய சான்றோர் இருப்பதே காரணம். இந்நூற்றாண்டில் சாதி வேற்றுமைகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்றும் மக்களினத்தின் ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்றும் விளக்கும் இயக்கங்கள் இக்கொள்கையிலிருந்தே தோன்றின. பிறருக்குப் பணிசெய்யும் மனநிலை இப்பண்பின் பயனே.

இயற்கை

தமிழ் மக்களுக்கு இயற்கையிலிருந்த ஈடுபாடும், இயற்கையை செய்யுளுக்குப் பின்னணியாக அமைக்கும் முறையும், நமக்குப் பெரும் வியப்பைத் தருகின்றது. சங்க இலக்கியத்தையும், இடைக்காலஇல

கியத்தையும் பயில்கின்றவர்கள் தமிழரின் இயற்கை ஈடுபாட்டை ஆழமாக உணர்வார்கள். தொல்காப்பியப் பொருள்திகாரம் இத்துணை நுணுக்கமாக இயற்கையைப் புலனெறி வழக்கிற்கு அமைத்ததுபோல வேறெந்த இலக்கியத்திலும் அமைந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஐந்திணைக்குப் பண்டைத்தமிழர் கொடுத்த பெயர்கள் அவர்கள் எத்துணை அளவிற்கு இயற்கையோடு வாழ்ந்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

மலையையும் மலைசார்ந்த இடத்தையும் குறிஞ்சி என்று அழைப்பதற்கு எத்துணைகாலம் சென்றிருக்க வேண்டும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மலைச்சாரவில் பூக்கும் இச்செடியை மலைப்பகுதிக்குப் பொருத்தமான ஒரு பெயராகக் கருதினார்கள். இவ்வாறே பிற நிலங்கட்கும் பெயரிட்டனர். மலர்களையும், மாலைகளையும் அவர்கள் பயன்படுத்திய முறை அவர்களுடைய அழகு ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்துகின்றது. அன்பிற்கும் மலர்களைக் கையுறையாகக் கொடுத்தனர். போரின் வெவ்வேறு பிரிவுகட்கும் வெவ்வேறு அடையாளப் பூக்களைக் கையாண்டனர். நம் பழைய இலக்கியங்களில் முல்லைப்பற்றியும், காந்தளிப்பற்றியும், கொன்றையைப்பற்றியும் புகழும் செய்யுட்கள் பெருமின்பம் தருகின்றன. முல்லை சார்ந்த கற்பினள் என்றும், முல்லை நாளும் கற்பினள் என்றும் வருமடிகளில் முல்லைமலர் எவ்வாறு கற்பிற்கு அடையாளமலராக அமைந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றது. முல்லைமலரை அணிசெய்யப் பலமுறைகளைக் கையாண்டனர். புறநானூற்றில் வருமிந்தச் செய்யுள் நம் நினைவில் என்றும் நிலைத்திருக்கத் தகுதிவாய்ந்தது.

இனையோர் சூடார், வனையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான், பாடினி அணியாள்
ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க்கடங்க
வலவேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே (புறம் 12)

தமிழின் மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலும் இவ்வியற்கை ஈடுபாடு குறையவில்லை. பாரதியார், பாரதிதாசன், தேசிகவிரையகம்பிள்ளை போன்றோருடைய இயற்கை ஈடுபாடு அவர்கள் பாடல்களில் தெளிவாகத் தோன்றுகின்றது. வேதநாயகம்பிள்ளை மிக அழகாக இயற்கையை யும் இறைவனையும் இணைத்துப் பாடியுள்ளார்.

கதிரவன் கிரணக் கையாற்
கடவுளைத் தொழுவான் புட்கள்
கதியொடும் ஆடிப் பாடித்
துதி செய்யும் தருக்கள் எல்லாம்
பொதி அவர் தூணிப் போற்றும்
பூதம் நம் தொழில் செய்தேத்தும்
அதிர் கடல் ஒளியால் வாழ்த்தும்
அகமே நீ வாழ்த்தா தென்னே.

நம் மக்கள் நம் பண்பாட்டிலும் இயற்கை ஈடுபாட்டினை இழந்துவிடு
தலாகாது. மலர்களையும் மாலைகளையும் இறை வழிபாட்டிற்கும்,
வாழ்க்கையின் பல நிகழ்ச்சிகட்கும்., தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வரு
வேண்டும். நம்மில்வங்களில் மல்விகை முல்லை மலர்ச் செடிகளை
வளர்த்துப் பேணுதல் வேண்டும்.

நாட்டுப்பற்றும் மொழிப்பற்றும்

தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் இருந்த அரசுகள் வெவ்வேறு அரசு
களாக இயங்கித் தமக்குள் சிலவேளைகளில் போரில் ஈடுபட்டிருந்த
போதிலும் தாம் அனைவரும் ஒரினத்தைச் சார்ந்தவரென்றும் தமிழ்
இணைப்பதாகவும் கருதிவந்தனர். பெருநில மன்னரும் குறுநில மன்
னரும் தம் எல்லைகட்குள் அரசு செலுத்தி வந்தாலும் தம்மனைவரின்
நாட்டையும் தமிழகமென்றும், பொதுமை சுட்டிய மூவருலகமென்
றும் அழைத்தனர். தமிழ்மொழியே அன்றாடைய ஒற்றுமைக்கும்,
ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வழிவகுத்தது. தமிழ்நாட்டின் எல்லைக்கப்பால்
இருந்த நாடுகளை “மொழிபெயர் தேயம்” என்று அழைத்தனர்.
புறநானூறும் சிலப்பதிகாரமும் இவ்வாற்றலைப் புலப்படுத்தும் இடங்
கள் பல. கனகவிஜயர் தமிழர் வீரத்தை ஏளனம் செய்தகாலை

“தென்தமிழாற்றல் அறிந்திலராங்கு” என்று கூறிச் சேரர் வட
நாட்டினமீது படையெடுத்தனர். தமிழ் மக்களுக்குத் தம் சொந்த
அரசின் பற்றோடு, தமிழ்நாட்டுப்பற்று என்னும் எல்லாத் தமிழ் அரசு
களையும் அடக்கியபற்று இயல்பாக அமைந்திருந்தது. தமிழ்ப்பாண
ரும் புலவரும் குறுநில மன்னரிடமும் பெருநில மன்னரிடமும் சென்று
அன்னொரை வாழ்த்திப் பரிசில் பெற்றனர். இளங்கோ அடிகள் மூவேந்
தரின் ஒவ்வொரு நாட்டின் சிறப்பையும் பாடியுள்ளார். நாயன்மார்
ஆள்வார் வடமொழி இலக்கியத்திலிருந்து, சமயக்கொள்கைகள் சில
வற்றைப் பயின்றாலும் தமிழ்நாட்டுப்பற்றையும் அவர்கள் தெளிவா
கத் தம் பாடல்களில் காட்டியுள்ளனர். இவ்விருவகைப்பற்று நமக்கும்
ஒரு பாடமாக அமைகின்றது. ஈழநாட்டில் வடபகுதியும், கிழக்குப்
பகுதியும், மலைநாட்டுப்பகுதியும் தம் தனித்தனி இயல்புகளைப் பாரா
ட்டி வந்தாலும் தமிழ் மக்கள் என்ற முறையில் பண்டைக்கால ஒற்
றுமை முறையை நாம் தழுவுவேண்டும். தமிழ் மக்கள் இத்துணை
நூற்றாண்டுகளாகத் தழுவிய சமயங்கள் பல. ஆயினும் எச்சமயத்
தைச் சார்ந்தாலும் தாம் தமிழ் மக்கள் என்று தமிழர் பண்பாட்டை
யும் கொள்கைகளையும் அவர்கள் கடைப்பிடித்தே வந்தனர், இன்றும்
கடைப்பிடித்தே வருகின்றனர்.

நம்மில்லக்கியத்திலும் கலைகளிலும் தோன்றும் தாய்மொழிப்பற்றி
னைப்பற்றி நான் விரிவாகக் கூறவேண்டியதில்லை. சேக்கிழாருடைய
பெரியபுராணத்தை நான் படிக்கும்பொழுதெல்லாம் அவருடைய

உருக்கம் நிறைந்த தமிழ்ப்பற்று என்னுள்ளத்தைக் கவர்கின்றது. தமிழ் என்ற சொல் வருமிடங்களிலெல்லாம் அழகும் அன்பும் நிறைந்த அடைமொழிகளை அமைத்தே கூறுவார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய மறுமலர்ச்சி இம்மொழிப்பற்றை இன்னும் விளக்கமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. வேத நாயகம்பிள்ளை, பரிதிமால்கலைஞன், சுந்தரம்பிள்ளை, மறைமலையடிகள் போன்றவர்கள் இப்பற்றினைத் தம்நூல்களில் தெளிவாகக் காட்டுகின்றனர். பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளையின் நூல்களில் தமிழின் இனிமை பக்கந்தோறும் இனிக்கின்றது. ஆயினும் இம்மொழிப்பற்றினை பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் என்றும் மறக்கமுடியாத செய்யுட்களில் பாடியிருக்கின்றனர்.

பாரதியாரின் 'செந்தமிழ் நாடென்னும்' செய்யுள் வரலாற்று உண்மை நிறைந்த அரிய செய்யுள். அவருடைய 'யாமறிந்த மொழிகளிலே' என்னும் செய்யுள் தமிழர்கட்கு எழுச்சி தரும் செய்யுள். இவ்விரு செய்யுட்களையும் நம் சிறுவருடைய பாடநூல்களிலே எது காரணம்பற்றி சேர்க்காமலிருக்கிறார்களோ நானறியேன். நம்மொழிப்பற்றையும், நாட்டுப்பற்றையும் குறைப்பதற்காகவே இவ்விருட்டடிப்பு ஒரு சூழ்ச்சி என்று கருதுகின்றேன்.

அரசியலாட்சி

தமிழ் நாடும் தமிழ் அரசுகளும் இத்துணை நூற்றாண்டுகளாக உலக வரலாற்றில் சிறந்து விளங்குவதற்குக் காரணமாக இருந்தது தமிழரின் நீதி தழுவும் ஆட்சிமுறையே. நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று, மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" - என்ற குறிக்கோளும், "மாதவர் நோன்பும், மடவார் கற்பும், காவலன் காவல் இன்றெனின் இன்றும்"- என்ற கொள்கையும் ஆட்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்த கொள்கைகள். தமிழாராட்சி முறைகளைக் கூறுவதென்றால் இச்சொற்பொழிவு நீளும். ஆயினும் ஆட்சியமைப்பும் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாதலால் அதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். மார்க்கோபோலோ என்ற இத்தாலியர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த காலத்தில் சோழருடைய ஆட்சியையும் தமிழ்நாட்டு வணிகவளத்தையும் கண்டு "சோழநாடு இந்தியாவின் மிகப்பெருமைவாய்ந்த உன்னத அரசு" என்று குறிப்பிட்டார்.

கவின் கலைகள்

கவின் கலைகள் பண்பாட்டில் சிறந்த இடம் பெறுகின்றன. தமிழ் மக்கள் எழுப்பிய கோயில்கள், அமைத்த கோபுரங்கள், செதுக்கிய சிலைகள், வளர்த்த இசையும் நாட்டியமும் அவர்களுடைய அழகுக்கலையின் ஈடுபாட்டுக்குச் சான்றுகளாக மிளிர்கின்றன. ரொடான் (Rodin) என்னும் பிரான்சிய நாட்டுச் சிற்பி ஆடவல்லாரின்

சிலையை வியந்து போற்றியுள்ளார். இவ்வாறு நம்மெல்லாக் கலைகளும் உலகின் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன. நம்மக்களின் கலையீடுபாடு குறைந்து வருவதற்கு நாம் ஒருபோதும் இடமளித்தல் ஆகாது. ஈழநாட்டில் எத்தனையோ கட்டிடச் செல்வங்களை அந்நியராட்சிக் காலத்தில் நாம் இழந்துள்ளோம். மீண்டும் அழகுச் சின்னங்களை நிறுவுவது ஒரு பெரும் தொண்டாகும். அத்தகைய ஒரு சின்னத்தைத் தந்தை செல்வாவின் நினைவுக்கு நம்தலைநகரில் நிறுவியது போற்றத்தக்கது.

சிந்துவெளி நாகரிகம்

தமிழர் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் சிந்துவெளி நாகரிகத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போதுதான் இந்திய வரலாறு தெளிவான விளக்கத்தை அடைகின்றது. ஒரு காலத்தில் சிந்துவெளி நாகரிகம் என்று நாம் அழைக்கும் நாகரிகம் இந்தியா எங்கும், இலங்கை எங்கும் பரவியிருந்தது என்பதை ஆராய்ச்சி மேலும் மேலும் காட்டுகின்றது. தமிழர் சமயம், தமிழர் கலைகள், பிற்காலத்தில் காட்டும் இயல்புகள், மொகஞ்சதாரோஹாரப்பா நகர்களின் கலைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தெளிவாகின்றன. சென்ற சில ஆண்டுகளாக இந்திய பண்பாடும் நாகரிகமும் பெரும்பாலும் திராவிட மக்களுடைய பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்ற கருத்து இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. கந்தி குமார் சட்டர்ஜி தம்மிறுதி நாட்களில் இந்தியாவின் பண்பாடு எழுபத்தைந்து விழுக்காடு திராவிடப் பண்பாடு என்று கூறியுள்ளார். அவ்வாறே பிரான்ஸ் நாட்டு அறிஞர் பேராசிரியர் ஜான் பீஸ்போசா இந்தியாவிற்குத் திராவிடமக்களால் கொடுக்கப்பட்ட நன்மைகள் இன்னும் முற்றாக ஆராயப்படவில்லை என்று எழுதியுள்ளார்.

தமிழருடைய பண்பாட்டைக் கிரேக்கர், உரோமர் போன்றோருடைய பண்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க நம்மக்கள் விரும்புகின்றனர். நம் பண்பாட்டினை பிறருடைய பண்பாட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பாற்ப்பது அத்துணை எனிதன்று. நம்மில் கியங்கள் பலவற்றையும் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பலவற்றையும் நாம் இழந்துவிட்டோம். தமிழர் பண்பாட்டின் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதற்கு இன்னும் எவ்வளவோ இடமுண்டு. நாகரிகங்களை ஒப்பிடுவது எளிது. பண்பாட்டை ஒப்பிடுவது அத்துணை எனிதன்று. கிரேக்கர் இயற்றிய நாடகங்களைப்போல் நமக்கு நாடகங்கள் கிடைக்கவில்லை. அவர் சில காலத்தில் நிறுவிய குடியாட்சியைப் போல் நம் தமிழ்நாட்டில் நாம் நிறுவியதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய சிந்தனையாளர் பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டில் எழுதிய உரைநடை நூல்களைப்போல் நமக்கு நூல்கள் கிடைக்கவில்லை. உரோமர் சட்டத்தை வளர்த்தவர்கள். மாபெரும் பேரரசை நிறுவியவர்கள்.

ஆயினும் நாமும் சோழராட்சியையும், திருவள்ளூர், இராமானுஜர் போன்ற தத்துவஞானிகளையும் எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டலாம்.

பண்பாடு காலக்கிடையில் மாற்றம் அடைவதா என்றும் பலர் வினவக்கூடும். பண்பாட்டைப் பேணிவராதிருந்தால் அது மாற்றம் அடைதல் கூடும். தமிழ் மக்களோடு அக்காலத்தில் தொடர்பு கொண்டு வணிகம் செய்த எத்தனையோ மக்களின் பண்பாடும் நாகரீகமும் அழிந்துபட்டன. என்கித்தியர், பபிலோனியர், அசிரியர் போன்றோருடைய பண்பாடு எங்கே? நாகரீகம் எங்கே? கீழ்த்திசை நாடுகளில் சாம்பர் என்ற இனத்தவர் மாபெரும் மாளிகைகளையும் அரண்மனைகளையும் தமிழர் மரபினைத் தழுவி நிறுவினர். ஆனால் கம்புச்சியா இன்று இந்தியையில் உள்ளது. தமிழரோ ஈராயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகளாகத் தம்பண்பாட்டைக் காப்பாற்றி வந்துள்ளனர். அவர்களுடைய நாகரீகம் மேல்நாட்டுச் செல்வாக்கால் மாற்றமடைந்திருந்தாலும் பண்பாடு சிறிய அளவில்தான் மாற்றமடைந்துள்ளது.

நம் வருங்காலப் பணி

இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்குமுன், 1956-ம் ஆண்டு, கொழும்பு நகரமண்டபத்தில் “தமிழர் பண்பாடும்—அதன் சென்றகால நிலையும்—இக்காலநிலையும்—வருங்கால நிலையும்” என்ற பொருள்பற்றி விரிவுரையொன்று நிகழ்த்தினேன். அந்தாட்களில் தமிழ் மொழியை ஒதுக்கி, தனிச்சிங்களமே அரசியல் மொழியாகவும் ஆட்சிமொழியாகவும் நிறுவப்படல் வேண்டுமென்ற இயக்கம் பரவி வந்தகாலம். நாட்டின் ஒற்றுமையை விரும்பித் தமிழுக்கும் சமஉரிமை அளிக்கவேண்டுமென்று தமிழ்மக்களனைவரும் ஒரு குரலெழுப்பினர். இன்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்குப்பின் நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளோம் நம் உரிமைகள் அனைத்தையும் இழந்து வாழ்கின்றோம். தந்தை செல்வா, ஈழத் தனிநாட்டை — தமிழ் ஈழத்தை — அக்காலத்தில் கேட்கவில்லை. ஆனால் நமக்கு இத்துணை ஆண்டுகளாக இழைத்து வந்த தீமைகளால் தனிநாடு கேட்கத் தூண்டப்பட்டுள்ளோம்.

நம்மிலக்கியம், நம் கலைகள், நம் வாழ்க்கை வாழ்வேண்டுமாயின்—வளரவேண்டுமாயின், பண்பாட்டிற்கு ஏற்ற அமைதியான குழந்தை வேண்டும். நம் அன்றாட வாழ்க்கைக்கும் உரிமைக்கும் இடையரூது போராடிக் கொண்டிருக்கும்வேளையில் நம் பண்பாட்டைப் பேண உரிய வாய்ப்புகள் கிடையா.

கலைகள் வளர்வதற்கு அரசின் ஆதரவும் தேவை. தனிப்பட்ட முறையில் மக்கள் எவ்வளவு உழைத்தாலும் இத்தகைய ஆதரவு இல்லாவிடில் மக்கள் தளர்ச்சி கொள்வார்கள். நம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எத்தனைமுறை அரசுகாட்டும் பாதுகாட்டைப்பற்றி முறையிட்டிருக்கின்றனர். தமிழ் மாவட்டங்களில் புதைபொருளாராய்ச்சி பற்றி அரசு விரும்புவதில்லை. நம் கல்விக் கழகங்களில் தமிழர் வரலாறுபற்றிப் பாடநூல்கள் கூறுவதில்லை. எத்தனையோ முறைகளில் நம் பண்பாட்டைக் கைவிட மறைவாக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நம் மக்கள் விழிப்பாயிருந்து நம் சிறுவர்களுக்கும்,

இளைஞர்களுக்கும் தமிழிலக்கியத்தின் சிறப்பையும், கலைகளின் சிறுபையும் உணர்த்துதல் வேண்டும். தமிழருடைய வரலாற்றைக் கற்பித்தல் வேண்டும். நம் பண்பாட்டின் பழக்கவழக்கங்களைக் குடும்பங்களில் கைவிடாது வளர்க்க வேண்டும்.

தமிழ்மக்கள் ஈழவளநாட்டில் விஜயன் வருமுன்னரே வாழ்ந்து வந்தனர். விஜயன் வந்தபொழுதே பெரும் நாகரிகமடைந்த மக்கள் ஈழநாட்டில் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு மகாவம்ச நூலே சான்று. தமிழர் பண்பாடு இந்த நாட்டில் ஏறக்குறைய 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலம் தொடங்கி தனிப்பண்பாடாக வளர்ந்துள்ளது. தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் தனிஇனமென்றும், இரு இனங்கள், இரு மொழிகள் கொண்ட நாடு இதுவென்றும் கூறுவதற்கு 1956-ம் ஆண்டு பல வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. அவ்வாண்டில் அடியேன் எழுதிய கட்டுரைகள் "Language and Liberty in Ceylon" என்னும் சிறு நூலில் இக்கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. தனிச்சிங்களம் சட்டமரசு இருக்குமட்டும் இவ்விரு இனங்களின் ஒற்றுமை வாழ்க்கைகைகட்டாது. தமிழ்மொழி இந்நாட்டில் ஆட்சி மொழியாகவும், அரசியல் மொழியாகவும் இருந்தால்தான் தமிழ் மக்கள் ஒருவாறு ஆறுதலடைவர்.

வரலாறு வாழ்க்கையின் ஆசிரியன். ஜிர்ஷ் மக்கள் நானூறு ஆண்டுகளாகத் தம்பண்பாட்டைக் காப்பாற்றப் போராடி இறுதியில் வெற்றி பெற்றனர். வெல்ஷ் மக்கள் நானூறு ஆண்டுகளாகத் தம்மொழிக் காகவும், பண்பாட்டிற்காகவும் இயக்கங்களை வளர்த்து இன்று ஒருவாறு சில துறைகளில் விடுதலையை அடைந்துள்ளனர். இவ்வாறே பெல்சியத்தில் பிளேமிஸ் மக்களும், பின்லாந்தில் பினிஸ் மக்களும், ஸ்பெயினில் பாஸ்க் மக்களும் இன்னும் பலஇனத்தாரும் பண்பாட்டு உரிமைக்காக விரக்தி மணப்பான்மையின்றி உரிமை இயக்கங்களை நிறுவிச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். நம் தந்தை செல்வா காட்டிய அகிம்சைவழியில் நாம் செயல்பட்டால் வெற்றிகாண்போமென்பது திண்ணம். மிக்க நன்றி.

தந்தையம்

Father Xavier S. Thani Nayagam

1913 — 1980

தவய்யம்

பண்பாட்டின் சின்னம்
மாதவம் நடமாடும்
பல்கலைக் கழகமாக
யும் விளங்கியவர்.
எழுது தவிழ்க் இலத்
தின் தந்தை தனிநாயக
அடிகள்.

தொழில் புனித வண்புகர்
கம்பூரியில் பல்கலைக்கழக
புத்தக உதயம் பவியும்
வாழி, தவய்யம் ஆசான்
வித்தியின் அவர்களுடன்
பேராசன இவ்வகைய
பல்கலைக் கழகத்தில்
வண. தனிநாயக அடிகள்
இற்பாடு செய்த தவய்யம்
கட்சிக்கிழ வசனம் வாழி
அடிகளாரைச் சந்தித்ததே
முதற் சந்திப்பாரும்.

பேராசன பல்கலைக் கழகத்தினதும் - கெய்யல்
சட்டகம் கம்பூரியினதும் சார்பில் நானும் நண்பன்
செனபாஜா (செங்கை ஆசான்) அவர்களுடன் இணைந்து
இயங்கி செய்த யாழ் - கச்சேரி வாசல் மறியற் வாசலில்
உத்திரித் சலைவம் தாங்க அடிகளாரை அழைத்தே
யினும் அவரது இறைமணிக் கட்டுப் பாட்டில் என்னது
தவய்யம் பேராசான் இன்றைய யாழ் பல்கலைக்கழக
துணை வேந்தர் பேரா. ச. வித்தியானந்தன் அவர்களை
அதனை சின்னினின்று நடாத்தினார்.

குடியியல் பல்கலைக்கழக இயக்கத்தினரின் நூலகம்
 (நிலையத்தில் குடிவழி - இந்திய வரலாற்றுத்
 துறையில் விநியோகப்பாடாய் நான்கு கட்டாயப்படுத்துதலில்
 எனது தகப்பனார் வ. கணபதிப்பிள்ளை தெய்வராஜபாய்
 விளங்கிய உட்காணந்த சமயம் ஒர்ப்பாட்டில்
 அடிநாட்டின் திருமணத்தில் குடிவழி பல்கலைக்கழகத்
 திண்காண அடிக்கல் நாட்டு விழாவில் கலந்துகொண்ட
 காலம், அனைத்துலகத் துணைப்பாட்டி ஸ்ரீ இலங்கை
 திணையில் கல்கண்டில் உறுப்பினராய் அடிநாட்டின்
 பங்குபற்றிய காலம் பரிசுலகத்திண்காண அடிக்கல்

மலையாள பல்கலைக்கழகத்தில் இன்று இணைப் பேராசிரி
 யராய் விளங்கும் சும்பி நாநாகிதழ்ணான துணுடாகட்டா
 பட்ட சும்புக்கு ரிஷம் உருகைந்த வாறு, அடிநாட்டின்
 சிந்திக்க உணர்வுபடுத்தி, என் குரல் கேட்டு "நவ சீர்திரு
 ண உயித்தகைம என் வாழ்நாளில் இன்றும் மறக்கவா
 தித்திதியாகும்.

நரையுட

பின் பட்டப் பிள்ளை (யாழ்
 நகரம் எரிக்கப்பட்டது உணர்வு
 உயிர்க்கெட்ட உணர்வு உயிர்
 தீர்த்துநலிதி அடிநாட்டின் உயிர்
 துணை அடிநாட்டின் (கருவாய்
 உயிர்) போன்றோரின் நட்புக்கு
 அடிநாட்டின் உயிர் துணையாவா.

குடியியல் துணைக்கு இருக்கும் உணர்வு
 அடிநாட்டின் உயிர் துணை துணை.

இன்றும் இன்றும் என் உயிர்க்கெட்ட
 அடிநாட்டின் உயிர் துணை துணை
 அடிநாட்டின் உயிர் துணை துணை
 அடிநாட்டின் உயிர் துணை துணை
 அடிநாட்டின் உயிர் துணை துணை

